

MINNEORD

Lørdag 19. november fikk en av våre eldste misjonærer, **Gerda Lillian Aardalen**, hjemlov.

Gerda Lillian Aardalen ble født 19. februar 1930 på småbruket Strand i Flatdal som nummer tre i en søskenflokk på åtte, hvor foreldrene var Seenå og Hjalmar Aardalen.

Gerda vokste opp i et gudfryktig og gjestfritt hjem. På sommeren var det gjester fra fjern og nær som var aktive i Pinsebevegelsen. Det var husmøter, og familien hadde faste samlinger med bibellesning, bønn og sang.

Siden ble det mer fast virk-

somhet der Gerdas far og mor var pådrivere til å starte pinsemenighet i Flatdal, hvor Gerda fikk sitt åndelige hjem. Misjonen var et sentralt tema i Gerdas hjem, men også i Sion, Flatdal.

Allerede som 10-åring proklamerte Gerda sin tro og sitt kall til å reise ut som misjonær. Hun forbedret seg bevisst på det kallet hun hadde fått. I 1954 var hun ferdig utdannet sykepleier, og i 1957 ble hun uteksaminert som jordmor ved Betanien hospital i Oslo. Hun utdannet seg til operasjonssøster ved Rikshospitalet og tok språkkurs i engelsk på kvelden.

Fra 1959 til 1972 jobbet Gerda som misjonær i Sør-Amerika utsendt av Betania, Notodden. På hennes første reise ut fulgte familien henne til kaien, og båten førte henne til Brasil. Her jobbet hun på et tysk sykehus i Londrina.

I hennes andre periode dro hun til Gonsalo Moreno ved Beni-floden i Bolivia. Her jobbet hun som lærer for de innfødte. Men det fuktige klimaet gikk på helsen løs, og da det var mange misjonærer ute med samme kompetanse, førte det til at Asta Hadeland Fadnes og Gerda reiste sammen til Paraguay i samråd med sine utsendermenigheter.

I Paraguay var søstrene sammen med Sigrun og Oddmar Byberg i Atyra hvor de startet et nybrottsarbeid. Her ble det bygd syke- og fødestue og kirkebygg. Dette var det eneste helsetilbudet i Atyra med en befolkning på cirka 20.000. Arbeidspresset var stort, og Gerda behandlet alt fra sårskader til tanntrekking og gjorde operative inn-

grep ved vanskelige fødsler. Gerda var en allsidig misjonær som ikke trakk seg tilbake om det av og til kunne være vanskelig.

Gerda kom hjem i 1972 på grunn av sykdom og død i familien. Hun bestemte seg da for å emigrere til USA, og slo seg ned i Seattle. Der bygde hun seg hus. I 1995 kom hun tilbake til Norge som pensjonist.

Gerda var en fargerik og allsidig person. Hun likte å være i fokus. Hun gikk ikke av veien for en skarp replikk og var ikke redd for å si sin mening. På sine eldre dager besøkte hun Paraguay på nytt to ganger. Misjonsgløden ble tent på nytt og hun holdt en del møter for å samle inn penger til rehabiliteringssenteret i Atyra.

Gerda ønsket å bo i sitt vakre hjem så lenge hun orket, og når tiden var inne, ønsket hun å dø hjemme. Slik ble det nesten, hun døde på vei til sykehuset ikke langt hjemmefra. Gerda fikk et interessant og innholdsrikt liv.

Vi takker henne for det hun har gjort og ønsker fred over hennes minne.

*Betania, Notodden
v/forstander Terje Tveiten og
Bjarne Thorstein Grotbæk
Pym v/Jørgen Cloumann*